

Ve jménu Panny Marie Svatohostýnské

Taxmeni

Pět set padesát letců ve službách RAF,
Se nikdy z války nevrátilo domů.
Pod britským praporem se vzbudil český lev,
Z oblaků zněl hlas nedělních zvonů.

Střemhlav jsem padal dolů a čas šel pozpátku,
Když zázrak přišel na poslední chvíli.
Kdo vedl stroj a nechal přežít posádku?
Kdo bděl když hřmělo a dál nezbyly síly.

Panna Maria Hostýnská, ukrytá v medailónku.
Když obrátím svou mysl k ní, tak slyším cinkot zvonků.
Jen víra duši obrátí, snad jediné co zbývá?
Když za mořem se budí den, o domově se zpívá.

Čas šel jako stádo koní, dnes jenom vzpomínám,
A věřím, že mě ochránila víra.
Spitfire se chvěl, já zůstal zcela sám,
Divný tlak mě dodnes u srdce svírá.

Pět set padesát letců už stoupá na Hostýn,
A zdá se, že mi shůry přeje štěstí,
Jsem s vámi kamarádi a vy se mnou, to já vím!
Jenom tak další den se vzbudím bez bolestí.